"நான் விசுவாசிக்கிறேன்"

(11:1–57)

எழுத்தாளரின் குறிப்பு: பின்வரும் பாடமானது நடத்தப்படுவதற்கு முந்திய வாரத்தில், இங்குள்ள சபையின் உறுப்பினரான ஜேமி கோவென் என்ற 23 வயது வாலிபர் ஒருவர், ஹார்டிங் பல்கலைக் கழகத்தின் பென்சன் கலையரங்கின் மேல் பகுதியில் உள்ள ஒடுக்கமான நடைபாதையிலிருந்து கீழே விழுந்து விட்டார். அவர் உயரமான பகுதிக்கு ஏறிக் கொண்டிருக்கை யில் அவரது கைகள் பிடியைத் தவற விட்டன, மற்றும் அவர் மெலிதான கூரை ஓடுகளின் மேல் மோதி, கீழே ஐம்பதடி தொலைவில் இருந்த கடினமான தரையின் மேல் தடுக்கி விழுந்தார். பயங்கரமான இந்த வீழ்தலில் அவர் ஏறக்குறைய எவ்வித சிறு காயமும் இல்லாமல் தப்பினார், மற்றும் மூன்று நாட்கள் மருத்துவமனையில் இருந்த பிறகு வீடு திரும்பினார் என்று நன்றியுடன் நினைவுகூரத் தக்கதாகும். இன்று அவர் பூரண சுகத்துடன் இருக்கின்றார், ஆனால் பயமுறுத்தக் கூடிய வகையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட விபத்தானது நான் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையிலும் பிரசங்கிக்கும் சபையாரை ஆழமாகப் பாதித்தது. பாதிக்கப்பட்ட இந்த வாரத்திற்குப் பின்பு, ஜேமியின் வாழ்வுக்காக தேவனுக்கு நன்றி கூறவும் மற்றும் அவரது புகழ்ச்சியை விசேஷித்த முறையில் பாடவும் சபைக்கு ஒரு ஆராதனை ஊழிய நேரம் தேவைப்பட்டது. இதன் விளைவாக, தியான முறையிலான இந்தப் பிரசங்கமானது ஐந்து பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இந்த அற்புதமான வேத பாடப் பகுதியினால் அறிவிக்கப்படும் சத்தியங்களின் கருத்தைக் கொண்டு விசேஷித்த பாடல்கள் குறிப்பிடப்பட்டனவாக உள்ளன.

அன்பு எப்பொழுதுமே மீண்டும் தொடங்குகின்றது! அன்பு என்பது ஒரு குழந்தை தனது தாயின் கரங்களில் பாதுகாப்புடன் இருப்பதாகும் என்று அறிந்துள்ளதாக ஒருவர் நினைக்கலாம். ஒரு இளம் பெண் தனது இளம் வயதில் முதலாவதாகக் காதலில் ஈடுபட்ட போது தான், அன்பைக் கண்டதாக நினைக்கலாம். ஒரு மனிதர் தாம் திருமணம் புரிய விரும்பும் பெண்ணை காணும் பொழுது அன்பின் நிறைவைக் கண்டு பிடித்ததாக உறுதியாய் இருக்கலாம். பெற்றோர் தங்கள் புதிதாகப் பிறந்த பச்சிளம் குழந்தையைத் தங்கள் கரங்களில் ஏந்தியிருக்கும் பொழுது அன்பு பூரணப்பட்டதாகக் காணப் படலாம். யாராவது ஒருவருடன் பயங்கரமான எதிர்ப்பின் மூலம் நாம் துன்புறும் பொழுது அன்பை உண்மை நிலையாக்குவது எது என்று கடைசியில் நாம் கண்டு பிடித்து விட்டதாக

நினைக்கலாம். அன்பு என்பது எப்பொழுதுமே தொடங்குவதாகவே காணப்படுகின்றது.

விசுவாசம் எப்பொழுதுமே தொடக்கமாய் இருக்கிறது (11:15)

விசுவாசமும் அன்பைப் போன்றே உள்ளது, அதுவும் கூட அது எப்பொழுதும் தொடக்கமாய் இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, யோவான் சுவிசேஷத்தில், நாம் அதிகாரம் 11ஐ அடையும் வேளையில் சீஷர்கள் ஏற்கனவே இயேசுவின் மீது விசுவாசம் கொண்டவர்களாய் இருந்தார்கள். அந்திரேயா தாம் யோவான் ஸ்நானனை விட்டு இயேசுவைப் பின்பற்றும் படி வந்த நாளிலே விசுவாசம் உள்ளவரானார் (1:41), பிலிப்பு தம்மை இயேசு அழைத்த நாளில் விசுவாசம் உள்ளவரானார் (1:45), மற்றும் நத்தானியேல் தம்மை அத்தி மரத்தின் கீழே நிற்கக் கண்டதாக இயேசு கூறிய பொழுது விசுவாசமுள்ளவரானார் (1:49). கானாவூர்த் திருமணத்தில் கலந்து கொண்ட சீஷர்கள், இயேசு தண்ணீரைத் திராட்ச ரசமாக்கினதைக் கண்ட பொழுது விசுவாசமுள்ளவர்களானார்கள் (2:11). ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டு, ஜீவ அப்பம் பற்றிய உரையைக் கேட்ட பேதுருவும் மற்ற சீஷர்களும் விசுவாசித்தார்கள் என்று நமக்குக் கூறப்படுகின்றது (6:69). விசுவாசம் பற்றிய இந்தக் கூற்றுக்கள் எல்லா வற்றிற்குப் பிறகும் கூட, இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் அவர்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களாகிறதற்கு ஏதுவாய் லாசருவை உயிரோடு எழுப்பும் வாய்ப்பிற்காகத் தாம் சந்தோஷம் அடைவதாகக் கூறினார் (11:15)!

விசுவாசம் அது போலவே - எப்பொழுதும் தொடக்கமாய் - உள்ளது. நம்மில் பலர் ஏற்கனவே ஓரளவிற்காவது விசுவாசிப்பவர்களாய் இருக்கின்றோம். பிறகு, ஒருநாளில் நாம் அதே வகையில் ஒருக்காலும் விசுவாசத்தை நோக்காத அளவுக்கு வாழ்வை மாற்றும் சிலவற்றை எதிர் கொள்ளுகின்றோம். இந்த எதிர்கொள்ளுதல் என்பது ஒரு ஆசீர்வாத மாகவோ அல்லது ஒரு சோதனையாகவோ, ஒரு குழந்தை பிறப்பதாகவோ அல்லது ஐம்பது அடி உயரத்திலிருந்து விழுவதாகவோ இருக்கலாம். திடீரென்று நாம் ஒவ்வொன்றையும் மாறுபட்ட வகையில் கண்ணோக்கு கின்றோம், மற்றும் விசுவாசமானது முற்றிலும் மீண்டும் தொடக்கமாக காணப்படுகின்றது!

இன்றைய நாளில், யோவான் சுவிசேஷமானது விசுவாசிக்கும்படி நம்மை அழைக்கின்றது (20:31). நம்மில் பலர் அந்த அழைப்பைக் கேட்டு, "நான் ஏற்கனவே விசுவாசிக்கிறேனே" என்று நினைக்கலாம். இருப்பினும், நாம் கவனித்து, தேடி, பின்பற்றினால், விசுவாசமானது நம்மில் தொடங்குகின்றது என்பதை மட்டுமே நாம் காணலாம்!

விசுவாச வளர்ச்சிக்குரிய பாடல், "மேல் நோக்கிச் செல்லும்படி நான் (வற்புறுத்தப்படுகின்றேன்) அவசரமானவனானேன்."

விசுவாசம் என்பது வாக்குத்தத்தத்தால் நிரம்பியுள்ளது (11:25, 26, 40)

பெத்தானியாவுக்கு வெளியே மார்த்தாள் இயேசுவைச் சந்தித்த பொழுது, அவளுடைய சகோதரனைக் கல்லறையில் வைத்து நான்கு நாட்கள் ஆகியிருந்தன. இயேசு மட்டும் அங்கே இருந்திருந்தால், தன் சகோதரன் இறந்திருக்க மாட்டான் என்று அவள் புலம்பி அழுதாள். அவளுடைய புலம்பலுக்குப் பதிலுரையாக, "நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப் பான்; உயிரோடிருந்து என்னை விசுவாசிக்கிறவன் எவனும் என்றென்றைக் கும் மரியாமலும் இருப்பான்; இதை விசுவாசிக்கிறாயா?" (11:25, 26) என்று கூறினார். இயேசுவின் வார்த்தைகள் விசுவாசிப்பதற்கான வல்லமை நிறைந்த ஊக்குவித்தலை அளிக்கின்றன. விசுவாசம் என்பது கடினமான வேலையாக உள்ளது, சோம்பேறி மனிதர் முயற்சி செய்யாமலேயே இருந்து விடுவார். நாம் விசுவாசிக்க விரும்புவதினால் நாம் விசுவாசிக்கிறதில்லை ஆனால் விசுவாசிக்க விரும்பாதிருந்தால் ஒருக்காலும் நாம் விசுவாசிக்க மாட்டோம். விசுவாசம் என்பது அர்ப்பணிப்பு, கீழ்ப்படிதல், தியாகம் மற்றும் பல வேளைகளில் கண்ணீர் ஆகியவற்றைக் கொண்டதாக உள்ளது. இருப்பினும் விசுவாசிக்கும் யாவருக்கும் வளமான வாக்குத்தத்தம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வகையில், விசுவாசம் என்பது கல்லூரியில் செய்யும் கடினமான பணியைப் போன்றதாக உள்ளது; சம்பளம் கிடைக்கக் கூடிய நல்ல வேலையொன்றைப் பெற முடியும் என்ற வாக்குறுதியின் காரணத்தினால் மாணவர்கள் இந்தக் கடினமான பணியை (படித்தலை) மேற்கொள்ளு கின்றனர். ஒருவர் தம் வேலையில் கடினமாய் உழைக்கும் பொழுது அவருக்கு ஊதிய உயர்வும் பணி உயர்வும் கிடைக்கின்றது. இதைப்பற்றி தவறெதுவும் செய்து விடாதீர்கள்: விசுவாசம் என்பது விருது ஒன்றையும் ஈட்டுவதில்லை, ஆனால் விசுவாசத்தின் சாலையில் நீண்ட, கடினமான சில வேளைகளில் சோதனைமிக்க வகையில் தொடர்ந்து செல்ல தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களே நம்மைத் தூண்டுபவைகளாய் உள்ளன.

விசுவாசத்தைப் பற்றிய பாடல் "உம்மை கூர்ந்து நோக்கும் என் விசுவாசம்."

விசுவாசம் என்பது இயேசுவின் மீது கவனம் செலுத்துகின்றது (11:27, 42)

யோவானின் சுவிசேஷமானது நம்மை இயேசுவின் மேல் விசுவாசம் கொள்ளும்படி நகர்த்துகின்றது. நம் பெற்றோர் மீது விசுவாசமோ, அப்போஸ்தலர்கள் மீது விசுவாசமோ, மற்ற கிறிஸ்தவர்கள் மீது விசுவாசமோ, சபையின் மீது விசுவாசமோ அல்லது விசுவாசத்தின் மீதே கூட விசுவாசமோ நமக்கு அவசியமில்லை. மாறாக இயேசுவின் மீது விசுவாசமே

நமக்கு அவசியமாய் உள்ளது.

விசுவாசம் பற்றிய தனது வல்லமை நிறைந்த கூற்றில் மார்த்தாள், "... நீர் உலகத்தில் வருகிறவரான தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்" (11:27) என்று இயேசுவிடம் கூறினாள். லாசருவின் கல்லறைக்கு வெளியே இயேசுவும், அவருடைய சீஷர்களும், மார்த்தாளும், மரியாளும் துக்கங் கொண்டாட வந்த கூட்டத்தாரும் கூடியிருந்த பொழுது, இயேசு பிதாவினிடம் ஜெபித்து, "நீர் எப்பொழுதும் எனக்குச் செவி கொடுக்கிறீர் என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்; ஆனாலும் நீர் என்னை அனுப்பினதைச் சூழ்ந்து நிற்கும் ஜனங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாக அவர்கள் நிமித்தம் இதைச் சொன்னேன்" (11:42) என்றுரைத்தார். "இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து" (20:31) என்ற விசுவாசத்தை உண்டாக்கும் நோக்கம் கொண்டதாயுள்ள யோவான் சுவிசேஷத்தின் எஞ்சிய பகுதிக்கு இது சீர் பொருந்தியுள்ளது.

ஆப்பிரிக்காவிற்குச் சென்ற ஒரு ஊழியக்காரரான ஜாண் பேட்டன் அவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்குப் போதித்து அவர்களை ஞானஸ்நானப் படுத்தினார். அவர் போதித்துக் கொண்டிருந்த மக்களின் மொழியில் வேதாகமம் இல்லாத காரணத்தினால், பேட்டன் அவர்கள் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு என்ற நெடிய மற்றும் கடினமான பணியைத் தொடங்கினார். "விசுவாசம்"/"நம்பிக்கை" என்ற வார்த்தையை அவர் மொழிபெயர்க்க முயற்சி செய்யத் தொடங்கும் வரைக்கும் அந்த மொழி பெயர்ப்புப் பணியானது எவ்வித சிரமமும் இன்றி சரளமாய் நடைபெற்றது. இந்த மொழியில் "விசுவாசம்"/"நம்பிக்கை" என்பதற்கான வார்த்தை இல்லாதிருந்தது என்பது வினோதமாய்க் காணப்பட்டது. "விசுவாசம்"/ "நம்பிக்கை" என்ற வார்த்தையின்றி ஒருவர் வேதாகமத்தை மொழி பெயர்ப்பது எவ்விதம் கூடும்?

பிறகு, ஒருநாள் பேட்டன் அவர்கள் இந்த மொழியியல் பிரச்சனையுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கையில், அவரைச் சந்திப்பதற்காகக் கிராமத்திலிருந்த ஒரு கிறிஸ்தவர் அங்கு வந்தார். இம்மனிதர் நாள் முழுவதும் வேலை செய்து களைப்படைந்தவராய் இருந்தார். அவர் அங்கிருந்த நாற்காலி ஒன்றில் அமர்ந்த பொழுது, இளைப்பாறுதலுக்கான களைப்பான பெருமூச்சொன்றை வெளியிட்டு, "முழு உடலின் எடையையும் ஏதாவதொன்றின் மீது சாய்ப்பது மிகவும் நன்றாயுள்ளது" என்று கூறினார். "விசுவாசித்தல்" என்பதற்குப் பேட்டன் ஒரு விளக்கச் சொற்றொடரைக் கண்டு விட்டதாக உணர்ந்தார்: விசுவாசித்தல் என்றால், "உங்கள் முழு பாரத்தையும் இயேசுவின் மீது வைத்தல்"[1] என்பதாக உள்ளது. விசுவாசம் என்பது இயேசுவின் மீது கவனம் செலுத்துவதாக உள்ளது, மற்றபடி அதனை விடக் குறைவானது எதுவும் விசுவாசம் ஆகாது.

நம்பிக்கை பற்றிய பாடல் "நான் இயேசுவை விசுவாசிக்கின்றேன்."

விசுவாசம் என்பது பிரிவினை ஏற்படுத்துவதாய் உள்ளது (11:45, 46)

லாசருவின் கல்லறைக்கு வெளியே நின்றிருந்த மக்கள், அவர் (லாசரு) உயிருடன் வெளியே நடந்து வந்ததைக் காண்கையில், (விசுவாசச்) சாலையில் அவர்கள் முன்பாகத் தவிர்க்க முடியாத கவை (வழிகள்) முன்னிறுத்தப்பட்டது. லாசரு இறந்திருந்ததை, அடக்கத்திற்குத் தயார் செய்யப்பட்டதை, கல்லறையில் வைக்கப்பட்டதை மற்றும் குகையின் வாசலில் ஒரு கல் வைக்கப்பட்டதை அவர்கள் கண்டிருந்தனர். அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணால் கண்ட சாட்சிகளாய் இருந்தனர். பிறகு, இயேசுவின் அற்புதத்தின் காரணமாக, இதே மக்கள் லாசரு உயிர்த்தெழுப் பப்பட்டதற்குச் சாட்சியங்களாகியிருந்தார்கள்! அவர்கள் விசுவாசிப்பார் களா? அவர்கள் ஒரு முடிவெடுப்பதைத் தவிர்க்கக் கூடாதிருந்தனர்.

அந்த நாளில் அற்புதத்தைக் கவனித்தவர்களிடையே ஏற்பட்ட பிரிவினையைப் பற்றி யோவான் பின்வருமாறு பதிவு செய்தார்:

> அப்பொழுது மரியாளிடத்தில் வந்திருந்து, இயேசு செய்தவை களைக் கண்டவர்களாகிய யூதர்களில் அநேகர் அவரிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களானார்கள். அவர்களில் சிலர் பரிசேயரிடத்தில் போய், இயேசு செய்தவைகளை அவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள் (யோவா. 11:45, 46).

ஆச்சரியப்படும்படியாக, அதே நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டிருந்த எல்லா மக்களும் திகைப்பூட்டும் வகையில் எதிரெதிரான வழி முறைகளில் மறுசெயல் செய்தார்கள். சிலர், தேவனுடைய வல்லமையின் பிரசன்னத்தின் முன்பாகத் தாங்கள் இருந்ததைக் கண்டார்கள், எனவே அவர்கள் அந்த நாளில் இயேசுவின் மேல் விசுவாசம் வைத்தார்கள். மற்றவர்கள் கிசுகிசுப்பின் சாரமான ஒரு பகுதியை மட்டுமே "கண்டவர்களாய்," இயேசுவினால் உண்டாக்கப்பட்ட கலக்கத்தைப் பற்றி யூதத்தலைவர் களிடம் கூறுவதற்கு எருசலேம் நோக்கி விரைந்தார்கள். அந்த நாளில் மக்களிடையே ஏற்பட்ட இந்தப் பிரிவினையானது இவ்வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்க பங்கு எதையும் கொண்டிருந்ததில்லை. அதற்கு மாறாக, பிரிவினையானது இயேசுவின் வரலாற்றின் இயல்பாகவே உள்ளது: இயேசுவைப் பற்றி மக்கள் கேள்விப்படும் பொழுது, அவரது உண்மை அடையாளத்துவம் பற்றி ஏதாவது ஒரு முடிவை மேற்கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். நடுநிலைமை என்று எதுவும் அங்கு இருப்பதில்லை.

இயேசுவும் மற்றும் அப்போஸ்தலரான யோவானும் ஆகிய இருவருமே, நம்மை ஒரு முடிவை நோக்கித் தயக்கமின்றித் தள்ளுகின்றனர். இயேசு தேவகுமாரனாயிருக்கின்றாரா? அல்லது அவர் ஒரு மோசடிக் காரராயிருந்தாரா? ஒன்று அவர் தெய்வீகமானவராயிருக்க வேண்டும் அல்லது அவர் மரணத்திற்கு ஏற்ற தேவதூஷணம் கூறுபவராய் இருக்க வேண்டும். உங்கள் முடிவு என்ன?

பொறுப்பை பற்றிய பாடல் "இயேசுவின் பின்னே போக துணிந்தேன்."

விசுவாசம் என்பது பயமுறுத்துவதாக உள்ளது *(11:48)*

லாசரு உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதைக் கண்டிருந்தவர்களில் சிலர், நாசரேத்திலிருந்து வந்த அந்தப் போதகர் என்ன செய்திருந்தார் என்பது பற்றி பிரதான ஆசாரியர்களிடத்திலும் பரிசேயர்களிடத்திலும் கூறுவதற்காக எருசலேமுக்குச் சென்றனர். அவர்கள் தங்கள் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கையில், "நாம் இவனை இப்படி விட்டுவிட்டால், எல்லாரும் இவனை விசுவாசிப்பார்கள்; அப்பொழுது ரோமர் வந்து நம்முடைய ஸ்தானத்தையும் ஜனத்தையும் அழித்துப் போடுவார்களே" (11:48) என்று அவர்கள் முறையிட்டனர். இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசமானது வாழ்வையும், குடும்பங்களையும் மற்றும் ஒரு நாட்டையும் கூட மாற்றும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தறிந்தனர். அவர்கள் - அநேகமாக இன்றைய நாட்களில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பாலானோரை விட மேன்மையான விதத்தில் - விசுவாசம் என்பது எவ்வளவு "அபாயகரமானதாக" உள்ளது என்பதை உணர்ந்தறிந்தனர். அன்பைப் பற்றிய பழைய பாடல் ஒன்று, "அது உங்களை மேல் நோக்கி உயர்த்தும், ஒருக்காலும் உங்களைக் கீழே தாழ்த்தாது, அது உங்கள் உலகை எடுத்து அதை முற்றிலுமாகத் திருப்பிப் போடும்" என்று கூறுகின்றது. இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தைப் பற்றியும் இவ்வாறே கூறப்பட வேண்டும்.

விசுவாசத்தைக் குறித்து மிகவும் கொஞ்சமாய் எதிர்பார்ப்பதுதான் இன்றைய நாட்களின் மனப்பாங்காய் உள்ளது. பல கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாசத்தை மிகவும் சுலபமானதாக, மிகவும் மென்மையானதாக, மிகவும் எதையும் கேட்டுக் கொள்ளாததாக ஆக்கியுள்ளனர். இம்மனப்பாங்கு பற்றி வில்பர் ரீஸ் அவர்கள் பின்வரும் சாதுரியமான வரிகளில் விளக்கப் படுத்தினார்:

> *நான் 50 ரூபாய் மதிப்புக்கு தேவனை வாங்க விரும்புகின்றேன், தயவு செய்து அவர் எனது ஆத்துமாவைக் கலக்கவோ அல்லது எனது தூக்கத்தைக் கலைக்கவோ போதியவராய் இருக்க வேண்டாம், ஆனால் ஒரு கப் நிறைய வெதுவெதுப்பான பாலைப் போலவோ அல்லது சூரிய வெளிச்சத்தில் சிறிதே கண்ணயர்வது போலவோ அவர் எனக்கிருந்தால் போதுமானது. ஒரு கருப்பு மனிதரை நான் அன்பு செய்யும்படியோ அல்லது குடிபெயர்ந்து வந்துள்ள ஒருவருடன் வள்ளிக்கிழங்கைச் சேகரிக்கும்படியோ என்னை மாற்றக் கூடியவராய் அவர் இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை, நான் மறுரூபமாவதையல்ல பரவச நிலையைத்தான் விரும்புகின்றேன்; நான் ஒரு புதிய பிறப்பையல்ல, கருப்பையின் வெதுவெதுப்பையே விரும்புகின்றேன். ஒரு காகிதப் பொட்டலத்தில் ஒரு கிலோ எடையளவுக்கு எனக்கு நித்தியம் வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். நான் 50 ரூபாய் மதிப்புக்குத்தான் தேவனை வாங்க விரும்புவேன், தயவு செய்து*

எனக்கு உதவுங்களேன்.[2]

இயேசு நம்மை அழைக்கின்ற விசுவாசமானது நமது முழு வாழ்வையும் மாற்றுவதாக உள்ளது. இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய சாத்தியமான விலைக்கிரயம் பற்றி நாம் புரிந்து கொண்டோமா என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள யோவான் விரும்பினார். நாம் பாடநுபவிக்கலாம், துன்புறுத்தப்படலாம், மற்றும் நமக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றையும் நாம் இழந்து போகலாம். விசுவாசத்தின் வளமான வாக்குத்தத்தத்துடன் ஒப்பிடுகையில் இந்தக் கிரயமானது மிகவும் அற்பமானதாகக் காணப்படுகின்றது!

நீடித்து நிலைத்து நிற்கின்ற விசுவாசத்திற்கான பாடல் "நமது பிதாக்களின் விசுவாசம்."

குறிப்புகள்

[1]King Duncan, "Faith," *Dynamic Illustrations* (Knoxville, Tenn.: Seven Worlds Press, January/February 1995). [2]Quoted in Charles Swindoll, *Improving Your Serve* (Waco, Tex.: Word Publishing Co., 1981), 29.